

Часове (*прѣди литургія*), *sm. pl.* les laudes. /

Часословъ, *sm.* livre des heures, *m.*

Частъ, *sm.* l'heure *f.*, la lieue, le moment; 1. (*липумъ*), l'instant *m.*; 2. единъ — пѣтъ, une heure de chemin; 3. на добъръ —, à la bonne heure; 4. всѣкъй —, à tout moment, à tous moments; 5. за вѣ — (*за единъ* —), dans le moment, à l'instant, dans l'instant; 6. на всѣкъй —, à tout instant, à chaque instant, à tous propos; 7. вѣ неотреденъ —, à une heure indue; 8. вѣ сѫщій —, à point nommé; 9. на -ть, à la chaude; 10. по — или по часка да са видимъ, à bientôt.

Частенъ (*страненъ*), *adj.* special, particulier, privé, partial, partiel; || *Gram.* partitif. — брой, *sm.* Arithm. le quotient.

— класенъ, *sm.* Bot. l'épillet *m.*

— театръ, *sm.* comédie bourgeoise *f.*

— човѣкъ (*страненъ*), *sm.* un particulier.

Частно, *adv.* particulièrement.

Частица (*трошица*), *sf.* la molécule, parcellle, fraction *f.*; || (*Gram.* на слово), la particule. [culaire.]

Частиченъ, *adj.* moléculaire; || *Gram.* parti-

Частина болница, *sf.* maison de santé, *f.*

Частно кръщене, *sm.* l'ondoiement *m.*

Частностъ, *sf.* l'individualité *f.*

Часть (*дѣлъ, дѣлѣба*), *sf.* la part, partage *m.*, partie, portion *f.*, morceau *m.*, pi e e *f.*, membre *m.*, section, quote-part, quotilit  *f.*, volume, contingent, lot, fait *m.*, region *f.*; 1. *pop.* le lopin; 2. малка —, la parcelle; 3. (*отъ зида*), le pan; 4. (*дѣлъ на книга*), le tome; 5. забѣлѣжвамъ съ брой —, *va.* Typ. tomer; 6. една —, *adv.* en partie; 7. -ти (*на слово*), *pl.* *Gram.* parties d'oraison; 8. раздѣлямъ на — *va.* moreeler.

Чаушъ, *sm. t.* un chiaoux ou tchavouche.

Чафраненъ и -рановъ, *adj.* safrané.

Чафранъ, *sm.* plante, le safran ou crocus, carthame ou safran bâtard; || нива посѣяна съ —, la safranière; || поцѣѣтвявамъ или подправямъ съ —, *va.* safraner.

Чафутинъ, тка, *s.* juif, ive.

Че, *conj.* que et qu', ear, puisque et puisqu'.

Чегаръ, *sm.* la piquette; || *pop.* le piot.

Чедо, *sm.* l'enfant *m.*

— либіе (*обыкънъмъ дѣца*), *sm.* la philog niture.

— роденъ, *adj.* génératif.

Чекинъ (*свинска*), *sf.* la soie.

Чекинистъ, *adj.* s t f re.

Чекия, *sf. t.* (*voyez Сойка*).

Чекорче, *sm. dim.* la branchette.

Чекоръ, *sm.* la branche; || *Bot.* le tubercule; || отъ единъ — (*за тръстинка*), d'un seul jet.

Чело, *sm.* le front, sommit  *f.*; || (*ерьхъ у плодове*), *Bot.* le nombril.

Человенъ, *adj.* Anat. frontal, coronal.

Человникъ (*у Евери*) *sm.* le fronteau; || (на конь), le frontal. [laire, maxillaire.]

Челостенъ, *adj.* mandibulaire; || Anat. ма-Челостна кость, *sf.* la pommette.

Челость, *sf.* la machoire; || (*отдолия*), Anat. H. nat. la mandibule; || раскрывавамъ си -та, *va.* se d mantibuler la machoire.

Челадень, *adj.* familial, de famille.

Челядъ, *sf.* la famille, m n age *m.*, maison *f.*

Чемаданъ [*нареждане* —], Milit. le paquetage (*voy.* Жемаданъ). Чемширияно дърво, *sn.* le buis.

Чемширъ, *sm.* arbrisseau, le buis; || мѣсто посадено съ —, la buissaie et buisi re.

Ченгель, *sm. t.* (*voyez Куга*). [cie], ronceux.

Чепористъ, *adj.* noueux, raboteux; || (за дѣр-

Чепоръ (*бодакъ на дърво*), *sm.* le noeud, pieot *m.* [set]; || (но бжичва), la fontaine.

Чепъ, *sm.* le bondon, cheville *f.*, fosset et fausse-Cherasло, *sn.* le pilon, pince *f.*, frion, contre *m.*

Червивъ, *adj.* véreux.

Червій и -вецы, *sm. pl.* la verme; 1. дѣждовенъ —, ver de terre; 2. лозенъ — (и въ гла-са у животны), le ver-coquin; 3. (на месо), l'asticot *m.*; 4. проѣденъ отъ —, anti-sonné adj.

Червеи, -ви и -вецы, *sm. pl.* la vermine; 1. (у пилцов), les filandres *f.*; 1. проѣдено отъ —, il se vermoule; 2. рови за — (за гликъ), *v. imp.* il vermeille; 3. трапче за —, la verminiere; 4. тирси — въ земята (за барскъ), *v. imp.* il vermillionne.

Червейче, *sn.* la larve; || земно —, le vermisseau; || (на майски бръмбаръ), ver blanc et man ou ture.

Червекоподобенъ, *adj.* vermiculaire; || Anat. vermicifore; || Med. péristaltique.

— подобно движене (на цврата), *sn.* Med. la peristole. [bagelle *f.*]

Червогонникъ, *sm.* plante, le fabago et fa-

Червоточентъ, *adj.* vermoulu, véreux; || Archit. vermiculé; || Agric. chancreux.

Червоточина, *sf.* la vermoulure, mangeure, pi qure *f.*; 1. Agric. le chancre; 2. изѣдено отъ — дърво, moulin , adj; 3. пъленъ съ —, artisonn , adj.

Червоточна работа, *sf.* Archit. les vermiculures *f.*

Черга, *sf.* tapis gros *m.*; || снемамъ — отъ чергило, *va.* d b cher.

Чергаръ, ка, *s.* nomade.

Чергило, *sn.* le cerveau, soufflet *m.*

Черешава ракия, *sf.* le kirsch et kirsch-Черешавъ цвѣтъ, *sm.* rouge serise *f.* [wasser.]

Черешакъ, *sm.* la cerisaie, capronier, *m.*; || —, oiseau, le gros-bee. [bigarreau.]

Черешни, *sf. pl.* la cerise; || (хрущѣлки), le Черквовѣ, *sf.* l' glise *f.*, maison de Dieu, le